Judikatūras krājums

TIESAS SPRIEDUMS (ceturtā palāta)

2012. gada 12. jūlijā *

LESD 56. pants — Pakalpojumu sniegšanas brīvības ierobežojums — Azartspēles — Dalībvalsts tiesiskais regulējums, ar kuru aizliegta citās dalībvalstīs esošu kazino reklāma, ja šajās citās valstīs spēlētāju likumīgās aizsardzības līmenis nav līdzvērtīgs valsts līmenī garantētajai aizsardzībai — Attaisnojums — Primāri vispārējo interešu apsvērumi — Samērīgums

Lieta C-176/11

par lūgumu sniegt prejudiciālu nolēmumu atbilstoši LESD 267. pantam, ko *Verwaltungsgerichtshof* (Austrija) iesniedza ar lēmumu, kas pieņemts 2011. gada 28. martā un kas Tiesā reģistrēts 2011. gada 14. aprīlī, tiesvedībā

HIT hoteli, igralnice, turizem dd Nova Gorica ,

HIT LARIX, prirejanje posebnih iger na srečo in turizem dd

pret

Bundesminister für Finanzen .

TIESA (ceturtā palāta)

šādā sastāvā: palātas priekšsēdētājs Ž. K. Bonišo [*J.-C. Bonichot*], tiesneši A. Prehala [*A. Prechal*], L. Bejs Larsens [*L. Bay Larsen*], K. Toadere [*C. Toader*] (referente) un E. Jarašūns [*E. Jarašiūnas*],

ģenerāladvokāts J. Mazaks [*J. Mazák*],

sekretārs K. Malaceks [*K. Malacek*], administrators,

ņemot vērā rakstveida procesu un 2012. gada 9. februāra tiesas sēdi,

ņemot vērā apsvērumus, ko sniedza:

— *HIT hoteli, igralnice, turizem dd Nova Gorica* un *HIT LARIX, prirejanje posebnih iger na srečo in turizem dd*, vārdā – *R. Vouk*, *Rechtsanwalt*,

— Austrijas valdības vārdā – *C. Pesendorfer* un *J. Bauer*, pārstāvji,

— Beļģijas valdības vārdā – *L. Van den Broeck* un *M. Jacobs*, pārstāves, kurām palīdz *P. Vlaemminck*, *advocaat*,

— Grieķijas valdības vārdā – *E.-M. Mamouna*, pārstāve,

* Tiesvedības valoda – vācu.

— Spānijas valdības vārdā – *S. Centeno Huerta*, pārstāve,

— Portugāles valdības vārdā – *L. Inez Fernandes*, kā arī *A. Barros*, *A. Silva Coelho* un *P. I. Valente*, pārstāvji,

— Eiropas Komisijas vārdā – *G. Braun* un *I. Rogalski*, pārstāvji,

noklausījusies ģenerāladvokāta secinājumus 2012. gada 17. aprīļa tiesas sēdē,

pasludina šo spriedumu.

Spriedums

1 Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu ir par LESD 56. panta interpretāciju.

2 Šis jautājums ir uzdots saistībā ar tiesvedību starp *HIT hoteli, igralnice, turizem dd Nova Gorica* un *HIT LARIX, prirejanje posebnih iger na srečo in turizem dd* (abi kopā turpmāk tekstā – "*HIT* un *HIT LARIX*") un *Bundesminister für Finanzen* (federālais finanšu ministrs; turpmāk tekstā – "ministrs") par pēdējā atteikumu apstiprināt pieteikumus par atļaujas izdošanu, lai Austrijā reklamētu kazino, kuri darbojas Slovēnijā.

Atbilstošās tiesību normas

Valsts tiesiskais regulējums

3 1989. gada 28. novembra Federālā azartspēļu likuma (*Glücksspielgesetz*) (*BGBl.* I, 620/1989, redakcijā, kas publicēta *BGBl.* I, 54/2010; turpmāk tekstā –"*GSpG*") 21. pantā ar nosaukumu "Kazino, koncesijas" ir precizēti nosacījumi koncesiju piešķiršanai kazino darbībai Austrijā. Tajā tostarp ir noteikts, ka koncesionāra juridiskajai formai ir jābūt kapitālsabiedrībai ar uzraudzības padomi, kuras rīcībā ir pamatkapitāls vismaz EUR 22 miljonu apmērā un attiecībā uz kuru, ņemot vērā apstākļus, var pieņemt, ka tā, ievērojot *GSpG* noteikumus par spēlētāju aizsardzību un nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanu, vislabāk izmantos koncesiju.

4 *GSpG* 25. pantā ar nosaukumu "Kazino klienti" būtībā ir ietverta virkne pasākumu, kuru mērķis ir aizsargāt spēlētājus pret apdraudējumu, kas saistīts ar spēli, piemēram, azartspēļu atkarības izveidošanos vai pamudināšanu uz pārmērīgiem izdevumiem (tostarp paredzot, ka kazino apmeklējums ir atļauts tikai pilngadīgām personām, ka kazino vadībai nepieciešamības gadījumā no neatkarīgas iestādes, kas sniedz ziņas par personu maksātspēju, ir jāpieprasa informācija par spēlētājiem, kuriem šķietami ir spēļu atkarība, intervijas veikšana ar spēlētāju, lai noteiktu, vai viņa dalība spēlē apdraud viņa iztikas minimumu, īslaicīgs vai pastāvīgs apmeklēšanas aizliegums).

5 Šajā pantā ir paredzēta arī iespēja kazino klientiem iesniegt tiešu civiltiesisku prasību pret kazino vadību, kas nav pildījusi tai noteiktos pienākumus spēlētāju aizsardzībai, trīs gadu laikā, sākot no brīža, kad tā klientiem ir radušies zaudējumi. Kazino vadības atbildība saistībā ar spēļu līguma spēkā esamību vai ar spēlēšanu saistītiem zaudējumiem ir noteikta tikai šajā pantā un ir ierobežota ar iztikas minimumu.

6 *GSpG* 56. pantā ar nosaukumu "Atļauta reklāma" ir noteikts:

"(1) Koncesionāriem un licences īpašniekiem šī likuma nozīmē savās reklāmas darbībās ir jārīkojas atbildīgi. Šādas atbildības ievērošanu uzrauga tikai federālais finanšu ministrs, un par to nevar celt prasību, pamatojoties uz Austrijas Federālā likuma par neatļautu konkurenci 1. un nākamajiem pantiem. Šī punkta pirmais teikums nav uzskatāms par aizsardzības normu Austrijas Civilkodeksa 1311. panta nozīmē.

(2) Eiropas Savienības vai Eiropas Ekonomikas zonas dalībvalstu kazino, izmantojot reklāmu, ir ļauts aicināt Austrijas klientus apmeklēt to ārvalstīs esošas iestādes, kuras atrodas [..] Savienības vai Eiropas Ekonomikas zonas dalībvalstīs saskaņā ar 1. punktā minētajiem principiem, ja kazino vadītājs šim nolūkam ir saņēmis [ministrijas] atļauju. Šādu atļauju izsniedz, ja kazino vadītājs [ministrijai] ir pierādījis, ka:

1. kazino darbībai izsniegtā koncesija atbilst šī likuma 21. panta nosacījumiem un tā tiek izmantota koncesijas izsniegšanas valstī, kas ir [..] Savienības vai Eiropas Ekonomikas zonas dalībvalsts, un ka

2. šīs dalībvalsts pieņemtās tiesību normas spēlētāju aizsardzībai atbilst vismaz Austrijas tiesību normām.

Ja reklāmas darbības neatbilst 1. punktā noteiktajām prasībām, [ministrija] ārvalsts kazino vadītājam reklāmu var aizliegt."

Pamatlietas fakti un prejudiciālais jautājums

7 *HIT* un *HIT LARIX* ir divas Slovēnijā reģistrētas akciju sabiedrības. Tām pieder koncesijas atsevišķu azartspēļu organizēšanai Slovēnijā, un tās faktiski piedāvā šos pakalpojumus vairākos [spēļu] namos, kas ir izvietoti šajā pašā dalībvalstī.

8 *HIT* un *HIT LARIX* saskaņā ar *GSpG* 56. pantu iesniedza pieteikumu atļaujas saņemšanai reklamēt Austrijā savus spēļu namus, kas atrodas Slovēnijā, tostarp kazino. Ar diviem lēmumiem, kas pieņemti 2009. gada 14. jūlijā, ministrs šos pieteikumus noraidīja, pamatojoties uz to, ka *HIT* un *HIT LARIX* nav pierādījušas, ka Slovēnijas tiesību normas azartspēļu jomā (turpmāk tekstā – "Slovēnijas tiesību akti") nodrošina tādu spēlētāju aizsardzības līmeni, kurš ir līdzvērtīgs Austrijā paredzētajam aizsardzības līmenim, lai gan, lai pieprasītās atļaujas varētu izsniegt, šāda nosacījuma izpilde ir nepieciešama saskaņā ar *GSpG* 56. panta 2. punkta 2. apakšpunktu.

9 *HIT* un *HIT LARIX* cēla prasību pret šiem lēmumiem par atteikumu, galvenokārt norādot, ka minētie lēmumi ir pieņemti, pārkāpjot brīvas pakalpojumu sniegšanas tiesības, kādas šīm sabiedrībām piemīt saskaņā ar Savienības tiesībām.

10 Ministrija iesniedzējtiesai norādīja, ka *HIT* un *HIT LARIX* nav pierādījušas, ka Slovēnijas tiesību aktos kazino vadībai būtu paredzēts likumisks pienākums brīdināt un liegt pieeju [spēlētājiem] vai uzraudzības sistēma, kas būtu salīdzināma ar Austrijas tiesību sistēmā esošo. Neesot arī pierādīts, ka Slovēnijas tiesību aktos būtu detalizēti noteikumi attiecībā uz nepilngadīgo personu aizsardzību spēļu zālēs vai ka kazino klienti varētu celt tiešu prasību Slovēnijas civiltiesās gadījumā, ja koncesionārs nepilda savus pienākumus.

11 Ministrija norāda, ka Austrijas Republikai noteiktais pienākums aizsargāt patērētājus, kuri atrodas tās teritorijā, neizzūd, ja šie patērētāji, izmantojot reklāmu, tiek aicināti apmeklēt citās dalībvalstīs esošus kazino, kuros tiek piemērotas aizsardzības normas, kas ir ievērojami zemākas par Austrijā spēkā esošajām normām, jo gan minētajai reklāmai, gan faktiskam šo iestāžu apmeklējumam, ko veic Austrijas pilsoņi, kurus piesaista šāda reklāma, var būt morāli un finansiāli kaitīgas sekas gan

indivīdam, gan sabiedrībai, un tādējādi tā var nopietni apdraudēt personas un ģimenes, kuras dzīvo Austrijā, kā arī sabiedrības veselību. Turklāt nepieciešamība pārbaudīt līdzvērtīgu aizsardzības pasākumu esamību izrietot no Savienības tiesībās noteiktās konsekvences prasības.

12 Iesniedzējtiesa atsaucas uz pastāvīgo Tiesas judikatūru un norāda, ka atbilstoši tai *GSpG* 56. panta 2. punkts principā ir uzskatāms par pakalpojumus sniegšanas brīvības ierobežojumu LESD 56. panta izpratnē. Tomēr šādu ierobežojumu varot attaisnot primāri vispārējo interešu apsvērumi ar nosacījumu, ka tie ir samērīgi.

13 Tādējādi iesniedzējtiesa atgādina, ka saskaņā ar Tiesas judikatūru to primāru vispārējo interešu apsvērumu vidū, kas varētu attaisnot pakalpojumu sniegšanas brīvības ierobežojumu, ir iekļauti valsts tiesisko regulējumu mērķi spēļu un izložu jomā, kuru mērķis ir gan attiecīgo pakalpojumu adresātu aizsardzība, gan, vispārīgāk, patērētāju aizsardzība, kā arī sabiedriskās kārtības aizsardzība. Tā piebilst, ka, tā kā azartspēļu jomā nav harmonizēta tiesiskā regulējuma Eiropas līmenī, katrai dalībvalstij ir jānosaka spēlētāju aizsardzības līmenis, kuru tā vēlas aizsargāt.

14 Šajā gadījumā iesniedzējtiesa neizslēdz iespēju, ka pamatojums, uz kuru ir balstīts attiecīgais valsts tiesiskais regulējums, var attaisnot pakalpojumu sniegšanas brīvības ierobežojumu, ņemot vērā Tiesas judikatūrā dalībvalstīm atzīto rīcības brīvību šajā jomā.

15 Šādos apstākļos *Verwaltungsgerichtshof* nolēma apturēt tiesvedību un uzdot Tiesai šādu prejudiciālu jautājumu:

"Vai dalībvalsts tiesību norma, saskaņā ar kuru reklāma, kuras mērķis ir popularizēt minētajā valstī ārvalstīs esošas kazino iestādes, ir atļauta tikai tad, ja likuma normas par spēlētāju aizsardzību šajās iestādēs atbilst valsts tiesību normām, ir saderīga ar pakalpojumu sniegšanas brīvību?"

Par prejudiciālo jautājumu

Par pakalpojumu sniegšanas brīvības ierobežojuma esamību

16 LESD 56. pantā ir pieprasīts novērst jebkādu pakalpojumu sniegšanas brīvības ierobežojumu, pat ja šis ierobežojums vienādi tiek piemērots valsts un citu dalībvalstu pakalpojumu sniedzējiem, ja tas ir tāds, kas aizliedz, traucē vai padara mazāk pievilcīgas darbības, ko veic pakalpojumu sniedzējs, kurš reģistrēts citā dalībvalstī, kurā tas likumīgi sniedz analogus pakalpojumus. Turklāt no pakalpojumu sniegšanas brīvības ieguvējs ir kā pakalpojumu sniedzējs, tā arī to saņēmējs (tostarp skat. 2011. gada 4. oktobra spriedumu apvienotajās lietās C-403/08 un C-429/08 *Football Association Premier League* u.c., Krājums, I-9083. lpp., 85. punkts un tajā minētā judikatūra).

17 Precīzāk, azartspēļu reklāmas jomā Tiesa jau ir nospriedusi, ka valsts tiesiskais regulējums, kura rezultātā tiek aizliegta tādu azartspēļu popularizēšana dalībvalstī, kuras likumīgi tiek organizētas citās dalībvalstīs, ir uzskatāms par pakalpojumu sniegšanas brīvības ierobežojumu (šajā ziņā skat. 2010. gada 8. jūlija spriedumu apvienotajās lietās C-447/08 un C-448/08 *Sjöberg* un *Gerdin*, Krājums, I-6921. lpp., 33. un 34. punkts).

18 Tāpat tāds valsts tiesiskais regulējums, kāds ir aplūkots pamatlietā, ir uzskatāms par pakalpojumu sniegšanas brīvības ierobežojumu, ciktāl ar to tiek traucēta patērētāju, kuri dzīvo Austrijā, piekļuve pakalpojumiem, kuri tiek sniegti kazino, kas atrodas citā dalībvalstī, šīs darbības reklamēšanai Austrijā nosakot atļauju izsniegšanas sistēmu, kurā tostarp ir paredzēts, ka attiecīgā kazino vadītājam ir jāpierāda, ka dalībvalstī, kurā minētais kazino darbojas, pieņemtās tiesību normas spēlētāju aizsardzības jomā atbilst vismaz Austrijas tiesību normām šajā jomā (turpmāk tekstā – "apstrīdētais nosacījums").

19 Tādējādi ir jākonstatē, ka tāds tiesiskais regulējums, kāds ir aplūkots pamatlietā, ir uzskatāms par LESD 56. pantā garantētās pakalpojumu sniegšanas brīvības ierobežojumu.

Par attaisnojumu pakalpojumu sniegšanas brīvības ierobežojumam

20 Jāizvērtē, cik lielā mērā pamatlietā aplūkoto ierobežojumu var pieļaut kā atkāpes pasākumu, kurš ir skaidri paredzēts LESD 51. un 52. pantā un piemērojams šajā jomā saskaņā ar LESD 62. pantu vai atbilstoši Tiesas judikatūrai attaisnots ar primāriem vispārējo interešu apsvērumiem.

21 Šajā saistībā no Tiesas judikatūras izriet, ka ierobežojumus azartspēļu darbībai var pamatot tādi primāri vispārējo interešu iemesli kā patērētāju aizsardzība un krāpšanas un pilsoņu pamudināšanas uz pārmērīgiem izdevumiem saistībā ar spēlēm novēršana (šajā ziņā skat. 2010. gada 8. septembra spriedumu lietā C-46/08 *Carmen Media Group*, Krājums, I-8149. lpp., 55. punkts un tajā minētā judikatūra).

22 Tomēr dalībvalstu noteiktajiem ierobežojumiem ir jāatbilst no Tiesas judikatūras izrietošajām samērīguma prasībām, proti, tiem ir jābūt piemērotiem, lai nodrošinātu vēlamā mērķa sasniegšanu, un tie nevar pārsniegt to, kas nepieciešams šī mērķa sasniegšanai. Turklāt šajā kontekstā ir jāatgādina, ka valsts tiesiskais regulējums var nodrošināt izvirzītā mērķa sasniegšanu vienīgi tad, ja tas patiešām atbilst rūpēm to sasniegt saskanīgā un sistemātiskā veidā. Katrā ziņā šie ierobežojumi ir jāpiemēro nediskriminējošā veidā (šajā ziņā skat. 2009. gada 8. septembra spriedumu lietā C-42/07 *Liga Portuguesa de Futebol Profissional* un *Bwin International*, Krājums, I-7633. lpp., 59.–61. punkts un tajā minētā judikatūra).

23 Šajā gadījumā nav šaubu par to, ka mērķis, kuru vēlas sasniegt ar attiecīgo valsts tiesisko regulējumu un tostarp ar apstrīdēto nosacījumu, ir aizsargāt patērētājus pret riskiem, kas saistīti ar azartspēlēm, kurš, kā tas izriet no šī sprieduma 21. punkta, var tikt uzskatīts par primāru vispārējo interešu iemeslu, kas var attaisnot pakalpojumu sniegšanas brīvības ierobežojumu.

24 Šajā saistībā Tiesa ir atkārtoti atzinusi, ka azartspēļu tiesiskais regulējums ir viena no jomām, kurās dalībvalstu starpā pastāv ievērojamas atšķirības morāles, reliģijas un kultūras aspektos. Tā kā šajā jomā nav veikta saskaņošana, tad katrai dalībvalstij pašai šajās jomās atbilstoši savai vērtību skalai ir jāizvērtē attiecīgo interešu aizsardzībai izvirzāmās prasības (iepriekš minētais spriedums lietā *Liga Portuguesa de Futebol Profissional* un *Bwin International*, 57. punkts un tajā minētā judikatūra).

25 Tikai tas vien, ka kāda dalībvalsts ir izvēlējusies tādu aizsardzības sistēmu, kas atšķiras no tās, ko pieņēmusi kāda cita dalībvalsts, nevar ietekmēt novērtējumu par šajā jomā veikto pasākumu nepieciešamību un samērīgumu. Šie aspekti ir jāvērtē tikai atkarībā no mērķiem, kurus izvirzījušas attiecīgās dalībvalsts kompetentās iestādes, un no aizsardzības līmeņa, kuru tās paredzējušas ieviest (iepriekš minētais spriedums lietā *Liga Portuguesa de Futebol Profissional* un *Bwin International*, 58. punkts un tajā minētā judikatūra).

26 Šajā gadījumā Austrijas valdība uzskata, ka pamatlietā aplūkotais pakalpojumu sniegšanas brīvības ierobežojums nav nesamērīgs ar noteiktajiem mērķiem. Tādējādi kazino skaits Austrijā esot ierobežots līdz maksimāli 15 un kazino īpašniekiem ir jāievēro stingri noteikumi spēlētāju aizsardzības jomā, piemēram, prasība saglabāt spēlētāju identitāti vismaz piecus gadus vai arī kazino vadības pienākums novērot spēlētāja uzvedību, lai noteiktu, vai viņa dalības spēlē biežums un intensitāte apdraud viņa iztikas minimumu.

27 Šī pati valdība praktiski uzskata, ka šo preventīvo noteikumu piemērošana esot panākusi ievērojamu spēlētāju skaita samazināšanos – 2011. gadā vairāk nekā 80 000 personām tika piemērots ierobežojums vai aizliegums apmeklēt kazino Austrijā. Attiecīgi, ja nebūtu minētā apstrīdētā nosacījuma, spēlētāji tiktu vairāk aicināti šķērsot robežu un tiktu pakļauti nopietnākiem riskiem citās dalībvalstīs izvietotos kazino, kuru tiesiskajā regulējumā attiecīgajā gadījumā netiktu nodrošinātas līdzvērtīgas garantijas.

28 Šajā saistībā no apstrīdētā nosacījuma izriet, ka atļaujas izsniegšana ārvalstīs reģistrētu kazino reklamēšanai Austrijā ir atkarīga no iepriekšēja dažādās attiecīgajās tiesību sistēmās esošā spēlētāju aizsardzības līmeņa salīdzinājuma.

29 Šāda atļaujas izsniegšanas sistēma principā var izpildīt samērīguma nosacījumu, ja vienīgais ar to noteiktais nosacījums, lai izsniegtu atļauju citā dalībvalstī reģistrēta spēļu nama reklamēšanai, būtu tāds, ka šajā citas dalībvalsts tiesiskajā regulējumā ir jābūt nodrošinājumam, kurš pēc būtības ir līdzvērtīgs valsts tiesiskajam regulējumam, ievērojot leģitīmo mērķi aizsargāt tās iedzīvotājus pret riskiem, kas saistīti ar azartspēlēm.

30 Nešķiet, ka šāds nosacījums pārmērīgi apgrūtinātu uzņēmējus, ņemot vērā mērķi, kuru Tiesa ir atzinusi par primāru vispārējo interešu iemeslu – aizsargāt sabiedrību pret riskiem, kas saistīti ar azartspēlēm.

31 Tā kā dalībvalstis var brīvi noteikt savas politikas mērķus azartspēļu jomā un precīzi definēt nepieciešamo aizsardzības līmeni (skat. iepriekš minēto spriedumu lietā *Liga Portuguesa de Futebol Profissional* un *Bwin International*, 59. punkts, kā arī tajā minētā judikatūra), ir jākonstatē, ka pamatlietā aplūkotais tiesiskais regulējums nepārsniedz nepieciešamo, jo tajā vienīgi ir noteikts, ka, lai varētu saņemt atļauju reklamēties, ir jāpierāda, ka piemērojamais tiesiskais regulējums citā dalībvalstī nodrošina aizsardzību pret riskiem, kas saistīti ar spēli, kura pēc būtības ir līdzvērtīgā līmenī ar tās nodrošināto aizsardzību.

32 Tomēr savādāk būtu gadījumā (un tad šis tiesiskais regulējums būtu jāuzskata par nesamērīgu), ja tajā būtu noteikts, ka noteikumiem citā dalībvalstī ir jābūt identiskiem vai arī būtu jāievēro noteikumi, kuriem nav tiešas saistības ar aizsardzību pret riskiem, kas saistīti ar spēli.

33 LESD 267. pantā paredzētajā procedūrā, kuras pamatā ir skaidra funkciju sadale starp valsts tiesām un Tiesu, jebkurš faktu vērtējums ir valsts tiesas kompetencē (skat. 2010. gada 8. septembra spriedumu apvienotajās lietās C-316/07, no C-358/07 līdz C-360/07, C-409/07 un C-410/07 *Stoß* u.c., Krājums, I-8069. lpp., 46. punkts un tajā minētā judikatūra).

34 Tādējādi iesniedzējtiesai ir jāpārliecinās, ka ar apstrīdēto nosacījumu vienīgi ir noteikts, ka, lai varētu saņemt atļauju reklamēt citā dalībvalstī reģistrētus spēļu namus, šim citas dalībvalsts tiesiskajam regulējumam ir jānodrošina garantijas, kuras būtībā atbilst valsts tiesiskajam regulējumam attiecībā uz leģitīmo mērķi aizsargāt indivīdus pret riskiem, kas saistīti ar azartspēlēm.

35 Iesniedzējtiesa tostarp varētu interesēties, vai ar atsauci uz 21. pantu kopumā *GSpG* ar 56. panta 2. punkta 1. apakšpunktu netiek paredzēti nosacījumi, kas pārsniedz to, kas nepieciešams patērētāju aizsardzībai.

36 Ņemot vērā iepriekš minēto, uz uzdoto jautājumu jāatbild, ka LESD 56. pants ir jāinterpretē tādējādi, ka tam nav pretrunā dalībvalsts tiesiskais regulējums, saskaņā ar kuru reklāma, kuras mērķis ir minētajā valstī popularizēt kazino, kas atrodas citā dalībvalstī, ir atļauta tikai ar nosacījumu, ka šajā citā dalībvalstī pieņemtās tiesību normas spēlētāju aizsardzības jomā sniedz garantijas, kas pēc būtības ir līdzvērtīgas atbilstošām tiesību normām, kuras ir spēkā pirmajā dalībvalstī.

Par tiesāšanās izdevumiem

37 Attiecībā uz pamatlietas dalībniekiem šī tiesvedība ir stadija procesā, kuru izskata iesniedzējtiesa, un tā lemj par tiesāšanās izdevumiem. Izdevumi, kas radušies, iesniedzot apsvērumus Tiesai, un kas nav minēto lietas dalībnieku izdevumi, nav atlīdzināmi.

Ar šādu pamatojumu Tiesa (ceturtā palāta) nospriež:

LESD 56. pants ir jāinterpretē tādējādi, ka tam nav pretrunā dalībvalsts tiesiskais regulējums, saskaņā ar kuru reklāma, kuras mērķis ir minētajā valstī popularizēt kazino, kas atrodas citā dalībvalstī, ir atļauta tikai ar nosacījumu, ka šajā citā dalībvalstī pieņemtās tiesību normas spēlētāju aizsardzības jomā sniedz garantijas, kas pēc būtības ir līdzvērtīgas atbilstošām tiesību normām, kuras ir spēkā pirmajā dalībvalstī.

[Paraksti]